

til. Folk er naturligvis optaget af, at der er gode skoler i et område; at børnene bliver passet i gode børnetilbud og dagtilbud; at der er veludbyggede idrætsfaciliteter; at der ikke skal køres 100 km til et akutsygehus, hvis en i familien er kommet galt af sted – alt sammen kommunale og regionale serviceområder, der mange steder lider i forbindelse med den spændetrøje, som regeringen holder det offentlige område i.

En afgørende faktor er, at der lokalt er veludbyggede kulturtilbud. Det er noget af det, der tiltrækker mennesker, når de skal vælge et sted at bo. Og her gør det altså ondt i yderområderne, når regeringen siden 2001 har givet færre midler i størrelsen 900 mio. kr. til det kulturelle driftsområde. Det er noget af det, der kan mærkes udeomkring. Lige nu ser vi, at egnsteatre og mindre biografer har store problemer med bevillingerne, fordi bevillingen fra 2008 til 2009 reduceres med 10 mio. kr. 10 mio. kr. kan jo forekomme som et meget lille beløb, men det er det ikke for egnsteatre, og det er det ikke for yderområderne, som arbejder med nogle meget, meget stramme budgetter. Det kan betyde lukning af egnsteatre, det kan betyde lukning af mindre biografer. Vi ser også spillesteder i Esbjerg og Aalborg, som står foran en lukning, fordi de simpelt hen har problemer med at få pengene til at slå til. Det er alt sammen udtryk for, at regeringen holder hele området i en økonomisk spændetrøje.

Det nævnte er konsekvensen, fordi regeringen ønsker at have en offentlig sektor, der bliver mindre, og at kommunerne styres så stramt, at den centralisering, som vi ser på rigtig, rigtig mange områder, går ud over det lokale demokrati og den struktur, der virker der. Til det, at man i redegørelsen skriver, at kommunalreformen og finansieringsreformen er medvirkende til at styrke serviceydelse i alle egne af landet, vil jeg godt sige: Problemet er jo bare, at vi i sidste uge så de kommunale chefer sige til os, at servicen var blevet dårligere siden kommunalreformen. Derfor har vi brug for, at man i langt højere grad analyserer tæt, hvad det er, der er sket her med kommunalreformen. Er det kommunalreformen, der giver en dårligere service, eller er det det, at kommunerne savner penge? Det er nogle meget, meget relevante spørgsmål at stille i forhold til en regionalpolitisk udvikling. Under alle omstændigheder håber vi jo, at de her udmeldinger, cheferne kommer med, giver anledning til, at ministeren vil være med til at iværk-

sætte sådan en undersøgelse, så vi kan blive klogere på de her spørgsmål.

Kl. 11:01

Det var bl.a. derfor, at vi for nogle måneder siden gav et frihedsbrev til kommunerne, så de i langt højere grad kunne komme med lokale aftryk på den offentlige og offensive udvikling ude lokalt. Det er noget af det, der kan medvirke til, at mennesker, personer, familier og virksomheder har lyst til at bosætte sig.

Regionernes rolle i forbindelse med den regionale erhvervsudvikling skal efter Socialdemokraternes opfattelse i langt højere grad ind i en dynamisk model. Det skal være mere handlingsorienteret. Der skal skabes muligheder for, at man i regionerne ikke alene sidder i diskussionsklubber, hvor der kommer for lidt output af det, der diskuteres, men hvor man virkelig selvstændigt kan gå ind og sætte initiativer i gang, så man kan styrke de erhvervs muligheder, der findes ude lokalt. Men også her ser vi, at regeringen har en ubændig trang til at ville styre og kontrollere. Det er en gene for det lokale demokrati, hvis vi ikke sætter kræfterne fri, og hvis vi ikke finder ud af, at de bedste løsninger altså findes lokalt. Det skal selvfølgelig stemmes ind med nogle andre ting, men i dag ser vi altså, at vi dræner de her råd, både kommunalbestyrelser og regionsråd, for engagement og for gode kræfter, fordi regeringen har sådan en lyst til at styre og kontrollere alting i det her kongerige.

At redegørelsen slet ikke nævner infrastrukturen er et rigtig stort savn, synes vi. Hvis vi skal binde det her land sammen på den bedst mulige måde og få arbejdskraften og uddannelserne til at virke, så er det afgørende vigtigt, at man får bundet landet sammen – det gælder både på togskiner, på vejnet og på havne. Det skal være en integreret del af den regionalpolitiske udvikling, for når der nu er en udvikling, der siger, at folk faktisk er villige til at pendle mere for at komme til en arbejdsplads, kan det jo ikke nytte noget, at vi ikke også sikrer, at man har den fornødne kapacitet, så ikke alle skal ud og købe en ny privatbil. Det belaster miljøet, og det belaster også den enkeltes privatøkonomi. Nej, her skal der nogle helt andre ambitioner op at flyve om, hvordan vi skal binde landet sammen trafikalt.

Det er ubegribeligt, at man kan lave en redegørelse som den her uden at tænke hele infrastrukturen ind. Det betyder altså rigtig meget for – også i yderområderne – om vi kan have uddannelser udeomkring, så vi ikke alle sammen skal flytte os netop til kraftcentrene for at blive